

Sabroe: Saa godt som alle vore Købstadkommuner ere Medlemmer af Fællesforeningen for Købstædernes fri Fattiggasser, og de faa fra Fællesforeningen tilsendt et Skrift, i hvilket der i Reglen findes periodiske Meddelelser om, hvilke Bevillinger der er givet af den Art, hvormed der her er Tale, saa den Undskyldning, det ærede Medlem anførte, falder fuldstændig bort.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Vilhelm Lassen): Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal). Det ærede Medlem havde læst § 3 saaledes, at den skulde give Mulighed for at yde et større Statstilskud til saadanne Kommuner, der ingen fri Fattiggasser havde. Jeg tror, det ærede Medlem har set ganske urigtigt paa § 3, og jeg tror, at enhver som helst Administration, der læser denne Lov, vil komme til det Resultat, at Maksimumsbestemmelsen i § 1 selvfølgelig analogisk maa anvendes paa § 3. Derfor tror jeg, at det ærede Medlems Bekymringer i saa Henseende ere ganske uden Grund.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) udtalte Haabet om, at vi kunde komme længere end til det, Lovforslaget her giver, saa at Tilskuddet fra Statskassen ad Aare kunde vokse. Jeg skal dertil blot sige, at det vil afhænge af, hvor betydelig og samfundsnyttig den forøgede Virksomhed bliver, som de fri Fattiggasser her faa Midler til.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3833.)

Sagen sattes under Behandling.

Forslagsstilleren (Poul Rasmusen): Arbejdsløshed er Dagens brændende Spørgsmaal. Man kan sige desværre og heldigvis. *Desværre*, fordi der neppe gives noget Universalmiddel, ved hvilket man kan afskaffe alle de uheldige Følger af Arbejdsløshed, *heldigvis*, fordi det er godt, at der rundt om i de lovgivende Forsamlinger viser sig at være Interesse for at komme dem til Hjælp, der lide under uforskyldt Arbejdsløshed. Herhjemme har Sagen jo ogsaa været under Debat adskillige Gange, og jeg har faaet det Indtryk, at eet er man absolut ikke uenig om, og det er, at der bør rækkes de vedkommende en hjælpende Haand. Det eneste, der kunde være Tale om, at man ikke var enig om, var, *hvorledes* det skulde ske.

Da jeg begyndte at beskæftige mig med dette Spørgsmaal, havde jeg først Opmærksomheden henvendt paa Arbejdsanvisningskontorer, idet jeg tænkte, at man muligt paa dem kunde bygge noget, der kunde bringe Hjælp. Jeg kom imidlertid til det Resultat, at det ikke var muligt at naa frem ad den Vej. Da jeg overværede Forhandlingerne ikke blot her i Tinget, men ogsaa uden for Tinget og ganske særligt paa Møder, hvor sagkyndige havde Ordet, fæstnede det sig mere og mere hos mig, at den Vej, ad hvilken man skulde naa frem, var gennem Hjælp til Selvhjælp, og det er jo heldigvis ogsaa saaledes, at man her i Tinget fra saa at sige alle Partiers Side har udtalt sin Tilslutning til denne Tanke. Nu kunde der ganske vist siges: burde man ikke gaa til tvungen Forsikring? Jeg skal dertil sige, at for det første møder man der den aldeles uoverstigelige Vanskelighed, at det er absolut umuligt at give en aldeles bestemt Definition af selve Begrebet uforskyldt Arbejdsløshed, og naar man ikke kan det, forekommer det mig, at man maa i samme Øjeblik opgive enhver Tanke om tvungen Forsikring. Erfaringerne fra Udlandet vise ogsaa, at ad den tvungne Forsikrings Vej kan man ikke naa frem. I St. Gallen har man gjort et Forsøg. Man begyndte i 1894, men allerede faa Aar efter gik man bort derfra. Man har forsøgt en Genemførelse i Basel, men det lykkedes ikke en Gang at faa Sagen bragt ud i Virkeligheden der. Frivillighedens Vej er altsaa den eneste, ad hvilken vi kunne vandre. Saa vil man maaske sige: bør man saa ikke gaa til egentlig Forsikring, en Forsikring ad Frivillighedens Vej? Men atter her møder den samme Vanskelighed, at man ikke kan definere Begrebet ufor-